

مسئولیت متن و شکل بدوش نویسنده مضمون میباشد، عقیده نویسنده لزوماً نظر افغان جرمن آنلاين نمی باشد

۲۰۲۶/۰۶/۱۹

کبیر عبادی

اختلاف؛ سلاحی که ملت‌ها را از درون می‌شکند

کبیر عبادی

در تاریخ سیاست جهان، همیشه جنگ تنها با تانک، و توپ آغاز نشده است. گاهی خطرناک‌ترین جنگ، جنگی است که در ذهن انسان‌ها شعله‌ور می‌شود؛ جنگی که همسایه را در برابر همسایه، برادر را در برابر برادر و هموطن را در برابر هموطن قرار می‌دهد.

قدرت‌های بزرگ در طول تاریخ، بارها از اختلافات قومی، مذهبی و زبانی برای پیشبرد اهداف سیاسی و اقتصادی خود بهره برده‌اند. سیاستی که با عنوان «تفرقه بینداز و حکومت کن» شناخته می‌شود، تنها یک شعار تاریخی نیست؛ بلکه روشی بوده که در بسیاری از سرزمین‌ها، از آسیا تا آفریقا و خاورمیانه، آثار آن هنوز هم دیده می‌شود.

افغانستان نمونه‌ای روشن از این واقعیت تلخ است. این سرزمین قرن‌ها خانه مشترک اقوام گوناگون بوده است. مردم با زبان‌های مختلف در کنار هم زندگی کرده‌اند، با هم نان خورده‌اند، با هم خویشاوند شده‌اند، در شادی و غم شریک بوده‌اند و در برابر دشمنان از یک وطن دفاع کرده‌اند. تفاوت‌های قومی و زبانی، بخشی از زیبایی این سرزمین بود، نه بهانه‌ای برای دشمنی.

اما دهه‌ها جنگ، مداخلات خارجی، رقابت قدرت‌های منطقه‌ای و جهانی، و همچنین اشتباهات و بی‌تدبیری برخی سیاستمداران داخلی، بذر بی‌اعتمادی را میان مردم کاشت. امروز آنچه بیش از هر چیز دشمن را خوشحال می‌کند، اختلاف میان فرزندان یک ملت است؛ زیرا ملتی که از درون دچار تفرقه شود، دیگر نیازی به شکست در میدان جنگ ندارد.

بی‌گمان، همه مشکلات را نمی‌توان تنها به گردن قدرت‌های خارجی انداخت. اگر در داخل کشور عدالت، قانون، احترام متقابل و مشارکت واقعی همه شهروندان وجود داشته باشد، هیچ نیروی خارجی نمی‌تواند بذر نفاق را به آسانی به ثمر برساند. اما تاریخ نیز گواهی می‌دهد که قدرت‌های بزرگ، هرگاه منافعشان ایجاب کرده، از شکاف‌های داخلی کشورها برای پیشبرد اهداف خود بهره گرفته‌اند.

د پانو شمیره: له 1 تر 2

افغان جرمن آنلاين په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټینگه کړئ maqalat@afghan-german.de یادونه: دلیکنې د لیکنیزې بڼې پازوالي د لیکوال په غاړه ده، هیله من یو خپله لیکنه له رالیرلو مخکې په څیر و لولئ

امروز بیش از هر زمان دیگر، افغانستان به وحدت ملی، آگاهی، مدارا و احترام متقابل نیاز دارد. هیچ قومی بدون قوم دیگر آباد نمی‌شود و هیچ زبانی با خاموش شدن زبان دیگر سربلند نمی‌گردد. عزت افغانستان در عزت همه فرزندان آن است.

بیایید تاریخ را چراغ راه آینده بسازیم، نه زنجیری برای ادامه دشمنی‌ها. اگر گذشته از ما قربانی گرفت، آینده را نباید قربانی گذشته کنیم. سرنوشت این سرزمین را نه بیگانگان، بلکه آگاهی، همبستگی و اراده مردم آن رقم خواهد زد.

به امید روزی که هویت ملی، بر هرگونه تعصب قومی، مذهبی و زبانی برتری یابد و افغانستان دوباره خانه امن و مشترک همه فرزندان باشد.

پایان